

14. 7. 1962

Jsem už skoro tři týdny v Lanzhou. Z okna kanceláře mám výhled na řeku Huang He, u nás doma se jí říká Žlutá řeka a teď jsem si ověřil, že to je přesný název. Je už hodně široká a teče rychle, ale klidně. Zatímco práce teď plyne stejně hladce jako Žlutá řeka, můj osobní život byl v uplynulém týdnu jako horský potok, který v peřejích skáče přes kameny. Pán Bůh mi dal nahlédnout do zákrutů mého života, které jsem předtím neviděl, nebo snad nechtěl vidět a byl to bolestný pohled.

Ale popořádku. Po zkušenosti z Urumqui jsem byl při hledání podzemní církve, na kterou jsem měl kontakt, opatrnější. Raději jsem několik dní při vycházkách obhlížel okolí, abych se ujistil, že nejsou hlídání policií a teprve pak se přihlásil. Předal jsem matrice a navštívil pak nedělní shromáždění. Zaujal mě jeden manželský pár, který se k sobě choval moc hezky. Jmenují se Sun a Li. Po shromáždění jsem je oslovil a povídal si s nimi. Říkal jsem jim, že se mi líbí, jakým způsobem se k sobě chovají. Usmáli se a Sun mi vyprávěl, že to tak nebylo vždy. Popisoval mi, jak před lety Li ubližoval svým chováním, až se manželství téměř rozpadlo. Pak oba dva uvěřili v Ježíše Krista a uviděli, že to, jak jednají, je špatné. Postupem času se s pomocí Boží naučili milovat jeden druhého.

Když jsem večer na ten rozhovor vzpomínal, přišlo mi to, co Sun říkal, povědomé. Úplně mi zkamenělo srdce, protože jsem viděl sebe před 5 lety, kdy se se mnou rozešla má snoubenka Věra. Až doteď jsem moc nechápal, proč to udělala. Sice mi to vysvětlovala, ale já jsem jejím důvodům nevěřil. Myslel jsem, že přehání. Určitě jsem nebyl dokonalý, ale tak hrozný, jak říkala, jsem se necítil. Teď jsem poznal, že měla pravdu. Následující dny jsem chodil jako mátoha. Vybavovaly se mi nové a nové kusy rozhovorů a společných zážitků a já jsem poznával, jak škaredě a sobecky jsem se k ní choval.

Přesto, že tohle poznání bolelo, jsem za něj vděčný. Chci se Věře omluvit a budu doufat, že mi odpustí. Nevím sice kde bydlí, rok po našem rozchodu se odstěhovala, ale napsal jsem mamce dopis a poprosil ji, aby to zkusila zjistit. Poprosil jsem o odpuštění také Pána Boha a jsem rád, že u něj vím, že mi odpustil, jako o tom psal apoštol Jan ve svém prvním listu, v 1. kapitole v 9. verši: „Když ale své hříchy vyznáváme, Bůh je věrný a spravedlivý - odpustí nám naše hříchy a očistí nás od každé nepravosti.“